

somt vilde kunne opnaas Forstaaelse mellem de to Ting derom, omend der paa alle Punkter, der have været anførte her, kan anføres meget vægtige Momenter til Fordel for Lovforslagets nuværende Skikkelse. Det vil jeg imidlertid ikke opholde det høje Tings Tid med, da der sikkert i et eventuelt Udvalg vil blive Lejlighed til at forhandle derom. Men at dette er Vejen, man maa gaa, turde ogsaa fremgaa deraf, at der ikke er nogen anden virkelig farbar Vej at anvise, naar man vil udover disse langvarige Processer, der baade i sig selv ere kostbare, og som ogsaa, hvad det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) havde Øje for, ere kostbare derved, at det Dyr, det drejer sig om, staar og spiser sig selv op i Mellemtiden. Thi den Udvej, som det ærede Medlem anviser, at saa snart Dyret var synet, og der var set tilstrækkeligt derpaa af Synsmænd, maaske ogsaa af Oversynsmænd, saa burde Dyret sælges, og derefter var det Pengesummen, der procederedes om, tror jeg, er en Udvej, som i de allerfleste Tilfælde vil være overmaade uheldig, thi hvem i al Verden vil købe et saadant Dyr, som der procederes om? Det ærede Medlem sagde, at den af Parterne, der ønskede Dyret, kan købe det. Men i de allerfleste Tilfælde vil vistnok ingen af Parterne ønske Dyret; et Dyr, der først er opstaaet Tvist om, er ikke saa rart at have. Jeg erindr, skønt det ligger mange Aar tilbage i Tiden, ganske tydeligt et Tilfælde, hvor en rigtig levende Hest paa 4 Ben, der kunde bevæge sig og efter mit Skøn — rimeligvis et daarligt Skøn — saa rigtig pæn ud, blev solgt ved offentlig Auktion for 5 Kr. Det gik saaledes til, at da denne Hest blandt flere andre blev trukken frem, var der en tilstedeværende Hestehandler, der meget højt raabte: Det er Proceshesten! Det var ganske rigtig en Hest, der havde været Proces om, og saa snart Folk hørte, at det var om Proceshesten, var der slet ingen, der vilde byde paa den, og saa endte det med, at der var en, der bød 5 Kr. og fik den tilslaaet. Paa den Maade vil det vist ofte kunne gaa, og saa bliver det et Spørgsmaal, hvad der er det dyreste, at Dyret sælges for næsten ingen Ting eller staar og spiser sig næsten helt op. Man vil i alt Fald foretrække at begynde med at lade det spise, idet man stadigvæk haaber paa, at den Spising maa holde op, derved at Processen holder op indenfor rimelig Tid.

Jeg skal altsaa paa ny anbefale Lovforslaget i den Skikkelse, i alt Fald i den

Hovedskikkelse, hvori det foreligger, til det høje Tings Velvillie.

P. G. C. Jensen: Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Minister, som jo mente, at Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse bør foretrækkes for det Forslag, han selv har forelagt i forrige Samling. Jeg er ikke ganske enig deri; jeg fastholder i saa Henseende, hvad jeg har bemærket, og samtidig tror jeg, at det vil vise sig rigtigt, at Folk enten ikke ville kende Bestemmelsen om, at de skulle tage Forbehold, eller ikke huske paa den. Den ærede Minister sagde, at det kunde man være ganske sikker paa, thi som Folk nu følge Lovgivningsmagtens Virksomhed, ville de meget let erindre disse Ting, og han ytrede i saa Henseende, at i hvert Fald de Folk, som give sig af med at opdrætte eller sælge Husdyr, meget let ville huske Lovens Bestemmelser. Ja, det tror jeg nok, men denne Lov skrives jo ikke for de Herrer Opdrættere alene, man maa dog endelig ikke mene, at Loven skal være en Klasselov eller laves særlig for den, der opdrætter Kreaturer for at sælge dem; den skulde dog lige saa godt være til Beskyttelse for Køberne og lige saa godt være i deres Interesse, som slet ikke have noget at gøre med at opdrætte eller sælge Husdyr, men kun til eget Behov købe, hvad de i det givne Tilfælde have Brug for. Det er noget, man maa lægge megen Vægt paa, at Loven bliver lige saa god for den ene som den anden.

Saa sagde den ærede Minister, at der maa en hurtigere og lettere Fremgangsmaade til, thi en saadan Handel om en stakkels Hest eller Ko er dog i Virkeligheden en simpel Ting. Ja, det kan den være, der kan være Tilfælde, hvor det hele er overmaade simpelt og let at komme til Rette med. Men der findes paa den anden Side Heste, der sælges for 20,000 Kr., og Tyre, der sælges for Summer, der ogsaa løbe op i Tusinder af Kroner; der er Handeler, hvor det drejer sig om store Kapitaler, ja maaske endog om Folks Velfærd, og hvor det derfor kan være umaadelig vigtigt for en Opdrætter, om den unge Hingst, han har opdrættet, skal prisgives til Afgørelser af nogle rent tilfældige Mænd, som han ikke har den mindste Indflydelse paa Valget af. Det har jo stor Betydning for ham, om han skal være underkastet saadanne Afgørelser og eventuelt tage sin Hingst tilbage og maaske risikere, at den erklæres for at være et Dyr, som ingenting duer til, om han skal finde sig i dette